

Κυριακή 9η Ἰουλίου 2023

Κυριακή Ε΄ Ματθαίου 2023.

(Ματθ. 8, 28 – 9, 1).

**«δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων
ἐξερχόμενοι»** (Ματθ. 8, 28).

Στή χώρα τῶν Γεργεσηνῶν ἔρχεται σήμερα ὁ Ἰησοῦς. Τόν ὑποδέχονται δύο δαιμονισμένοι. Δύο ταλαίπωροι ἄνθρωποι, πού καταλήφθηκαν ἀπό τόν σατανά καί βιώνουν τό σκληρό μαρτύριο τῆς ἀπουσίας τοῦ Θεοῦ. Στή συνάντηση ὑπάρχει μία λεπτομέρεια, πού σκόπιμα μᾶς τή δίνει ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος. Οἱ δύο δαιμονισμένοι ἔρχονται σ' ἐπαφή μέ τόν Χριστό «ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι».

Ἐξέρχονται μέσα ἀπό τούς ἄδειους τάφους, γιά νά συναντήσουν τή Ζωή. Ἐξέρχονται μέσα ἀπό τό θύλακα τῆς βρωμιᾶς καί τῆς φθορᾶς, γιά νά συναντηθοῦν μέ τόν καθάριο καί ἄφθαρτο Σωτήρα τοῦ κόσμου. Ἐξέρχονται μέσα ἀπό τήν ἀπόδειξη καί

τό αποτέλεσμα τῆς ἀρχέγονης κακίας, γιά νά συναντήσουν τήν ἀπόλυτη Ἀγάπη. Ἐξέρχονται μέσ' ἀπό τό σκοτάδι τῆς ἄρνησης, γιά νά βροῦν τό Φῶς, πού φωτίζει καί ἀγιάζει κάθε ἄνθρωπο πού ἤλθε στόν κόσμο.

Δέν εἶναι τυχαῖο πού ὁ διάβολος ἔβαλε τούς δύο δαιμονισμένους νά κάνουν σπίτι τους τούς τάφους. Ἄθελά του ὁ μισάνθρωπος γίνεται δάσκαλός μας. Διδάσκει πώς, ὅποιος γίνει ὑποχείριό του, βιώνει ἀπό τώρα τόν θάνατο. Ὁ ἄνθρωπος πού παραδίδεται στόν διάβολο δέν μπορεῖ νά χαρεῖ τή ζωή. Δέν ἔχει πλέον ζωή. Ἡ ζωή του εἶναι μία βασανιστική πρόγευση τοῦ θανάτου. Δαιμονισμένοι δέν εἶναι μόνον οἱ φανερά δαιμονόπληκτοι. Δαιμονισμένος εἶναι κάθε ἄνθρωπος πού ἀρνεῖται τόν Θεό. Ὅταν ἐκδιωχθεῖ ὁ Θεός ἀπό τόν ἄνθρωπο, τότε ἐπισκέπτεται τόν ἄνθρωπο ὁ σατανάς. Ἡ ἀνθρώπινη ψυχή, ἐάν δέν παραδοθεῖ στόν Θεό, ἐπειδή ἔχει φυσική ἔφεση πρὸς τό ἀνώτερο, θά παραδοθεῖ στήν κάλπικη καί ψεύτικη ἀνωτερότητα τοῦ διαβόλου. Ἡ ἀπώλεια τοῦ Θεοῦ συνεπάγεται τήν ἐπίσκεψη τοῦ

πονηροῦ. Αυτό τό βλέπουμε ὡς πραγματικότητα σήμερα. Οἱ ἄνθρωποι πού ἔχασαν τόν Θεό, κέρδισαν τόν θάνατο, ὄχι ὡς τελικό γεγονός ἀλλά ὡς τρόπο ζωῆς.

Ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου γίνεται ἕνας τάφος, ὅταν ἐρημωθεῖ ἀπό τή θεϊκή παρουσία καί εὐλογία. Ὁ θάνατος γίνεται μία πραγματικότητα ἀναπόδραστη καί τραγική. Ὑπάρχει παντοῦ. Κυριαρχεῖ παντοῦ. Πολύ δυνατά τό λέγει ὁ ποιητής Κώστας Καρυωτάκης στό ποίημά του «Πρέβεζα»:

«Θάνατος οἱ λεροί, ἀσήμαντοι δρόμοι
μέ τά λαμπρά, μεγάλα ὀνόματά τους,
ὁ ἐλαιώνας, γύρω ἢ θάλασσα, κι ἀκόμη
ὁ ἥλιος, θάνατος μέσ στούς θανάτους»!

Εἶναι ἀνείπωτη ἡ τραγικότητα πού βιώνει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν χάσει τόν Θεό. Τά φαινόμενα τῆς βίας, τῆς ἐκμετάλλευσης, τῆς ἀδιαφορίας, τῆς ἀπανθρωπιᾶς τό ἀποδεικνύουν αὐτό τρανότατα. Οἱ πόλεμοι, οἱ διχασμοί, οἱ δολοπλοκίες, οἱ ἀμέτρητες ἀγωνίες, τά ἀπύθμενα ἄγχη εἶναι οἱ γεύσεις τοῦ θανάτου στή σύγχρονη χωρίς Θεό πραγματικότητα. Οἱ

ταλαιπωρημένοι πρόσφυγες, τά παιδιά στά φανάρια, οί άδικημένοι έργάτες, τά ξεπουλημένα θύματα τής παιδεραστίας, τά κατακομματιασμένα κορμάκια τών μωρῶν στούς σκουπιδοτενεκέδες τών κλινικῶν, οί κακοποιημένες γυναίκες, οί κατατροπημένοι ναρκομανεΐς, οί άποτεφρωμένοι νεκροί μᾶς φωνάζουν έκκωφαντικά αὐτή τή μεγάλη ἀλήθεια, πώς χωρίς Θεό ἡ ζωή εΐναι θάνατος.

Όταν γυρίσουμε τήν πλάτη στόν Θεό, ἀνοίγουμε τήν ἀγκαλιά μας στόν θάνατο. Πεθαίνουμε ἀπό τόν τρόπο πού ἀγαπᾶμε. Πεθαίνουμε ἀπό τόν τρόπο πού κατακτοῦμε τήν ἐπιστήμη. Πεθαίνουμε ἀπό τό πῶς βιάζουμε τό περιβάλλον. Πεθαίνουμε, διότι ὅλα τά δηλητηριάζουμε μέ τόν έωσφορικό έγωισμό καί μέ τή χαμέρπεια τών φτηνῶν κινήτρων. Τάφοι γίνονται τά πολυτελῆ διαμερίσματα. Τάφοι γίνονται τά ακριβά αὐτοκίνητα. Τάφοι γίνονται τά περισπούδαστα Πανεπιστήμια. Τάφοι γίνονται τά κέντρα τοῦ ξεφαντώματος καί τής ξεδιαντροπιᾶς. Τάφοι πού τούς χτίσαμε μόνοι μας, πού τούς πληρώσαμε μέ τά κομμάτια τής ψυχῆς μας, πού τούς συντηροῦμε μέ

τήν ἀρρώστια τῆς ἀνασφάλειάς μας καί τούς ἀφήνουμε νά κυριαρχήσουν στήν ὑπαρξή μας. Τάφοι πού ἀποδεικνύουν πώς ἡ ζωὴ εἶναι ἓνα ψέμα, μία παγίδα, μία ψευδαίσθηση ἀπατηλή. Ἰσχύει δυστυχῶς πολλές φορές ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ στόν ἐπίσκοπο τῶν Σάρδεων: «οἶδά σου τά ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καί νεκρός εἶ»...

Ἀλλά μέσα σ' αὐτούς τούς τάφους ὑπάρχει ἐλπίδα. Ἡ ἐλπίδα ἔρχεται νά μᾶς συναντήσῃ μέσα στήν τραγική νέκρωσή μας. Εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός δέν φοβήθηκε τόν θάνατο. Ὁ Χριστός νίκησε τόν θάνατο. Ἔρχεται νά μᾶς ἐλευθερώσῃ, νά μᾶς ζωοποιήσῃ, νά μᾶς ξαναπλάσῃ, νά μᾶς χαρίσῃ τήν ἀληθινὴ ζωὴ, πού εἶναι ἡ ζωὴ μας μαζί Του. Ἄς φερθοῦμε πιο ἔξυπνα ἀπὸ τούς Γεργεσηνοὺς. Ἄς ἐγκαταλείψουμε τούς πάσης φύσεως τάφους καί ἄς ἀκολουθήσουμε τόν Κύριο. Τότε θά λάβουμε ζωὴ καί περίσσευμα ζωῆς. Ζωὴ ἀληθινὴ, χαρούμενη, φωτεινὴ, ἐλπιδοφόρα, ἄξια τῆς ἀμέτρητης ἀξίας μας, ὅπως μᾶς ταιριάζει γιὰ πάντα. Ἀμήν.